

९५
१

“अथ”

९५
१

ग्रन्थनामः-	<u>“नवग्रहसोत्राणि”</u>	Navagrahastotra
कृतनामः-		?
विषयः-	सोत्रम्	stotram.

२२९२

श्रीगणेशायनमः

अथ

नवग्रहस्तोत्राणि १५

श्रीगणेशाय नमः॥ अथ ब्रह्मसूक्तिकवचार्चनम्॥ अस्य श्रीब्रह्मसूक्तिर्देवतागोविन्द श्रीशक्तिः क्रीं की
लकं सर्वा श्रीमत्सिद्धार्थे जपे विनिर्गोः॥ श्री श्रीमत्पुलकंदेवं सर्वज्ञं सुरपूजितं॥ सर्वकार्यसिद्धि
र्थं प्रणमामि गुरुं सदा॥ ब्रह्मसूक्तिः शिरःपातु वक्षो मे वरदः सदा॥ कर्णौ सुरगुरुः पातु नेत्रे मे श्रीम
दायकः॥ नासां पातु सुराचार्यो जिह्वां मे वेदपारगः॥ मुखं मे पातु सर्वज्ञो भुजौ पातु शुभप्रदः॥ करा
वक्रौ धनः पातु तुल्यारं पातु मे गुरुः॥ स्तनौ मे पातु वागीशः कुक्षिं मे शुभलक्षणः॥ इरुमे पातु रणा
त्मा जंघे मे ज्ञानदः प्रभुः॥ पादौ मे पातु विश्वात्मा सर्वज्ञं सर्वदा गुरुः॥ इत्येकवचं दिव्यं त्रिसधं पठ
ते नरः॥ सर्वकामान्वाप्नोति सर्वत्र विजयी भवेत्॥ सर्वत्र पूज्यो भवति वाक्यो ते हि प्रसादतः॥ स
इति ब्रह्मसूक्तिकवचं संपूर्णम्॥ अथ स्तोत्रपाठः॥ श्रीप्रयोगानुवाच॥ ब्रह्मसूक्तिः सुराचार्यो दयावांछुमलः॥
लोकत्रयगुरुः श्रीमान् सर्वज्ञः सर्वगोविन्दः॥ सर्वेशः सर्वदा तुष्टः सर्वदः सर्वपूजितः॥ श्रीकोधनो मु
नि श्रीमो नीतिकर्ता जगत्पिता॥ विश्वात्मा विश्वकर्ता च विश्वो निरयो निजः॥ भूभुवः स्वर्गस्यैव

चर्तोजोवो महावतः॥ पंचविंशतिनामानि पुण्यानि फलदा निच॥ प्रमो निमग्नहस्तेन विष्णुना की
 र्तिता निवे॥ प्रातरुत्थापयोनित्यं वर्तयेत्समाहितः॥ विपरीतोपि भगवान्प्रीतस्तस्य बहस्पतिः॥
 इति बहस्पतिस्तोत्रसंपूर्णं॥ अथ शुककवचचारे नः॥ अस्य श्रीशुककवचस्तोत्रमंत्रस्य मरवा
 जमभिः अनुबुध्दः श्रीशुक्रो देवता श्रीशुक्र प्रीत्यर्थं जपे विनियोगः॥ प्रणालकुंदे दुसहमा
 न प्रासंसितां वरं सुखं चरमदमालिने॥ समस्तशास्त्रं श्रुतितत्त्वदर्शनं व्यापेत्कविं चोद्धितं वस्तुल
 ध्वये॥ शिरो मे प्राग्वः पातु भालं पातु गहाधिप॥ नित्रे देव गुरुः पातु श्रीत्रे श्रीमद नद्युक्ति॥ पातु
 मे नासिकं रोषो वदनं देव वेदितः॥ रसना मुशना पातु कंठं श्रीकंठं नितिवान॥ मुजो तेजो निधिः क
 रुविश्यात्मा सर्व पूजितः॥ जानुनी जादुहा पातु जेष्ठे मे जपतां वरः॥ गुल्फे गण निधिः पातु पादौ मम सि
 तां वरः॥ सर्वो एष गानि मे पातु शुकप्राला माला परिष्कृतः॥ यद्दं कवचं दिव्यं पठति श्रद्धा पान्वितः॥ न
 तस्य जायते पाडा प्राग्वस्य प्रसादतः॥ इति श्रीसुंदरगुरु शुककवचं संपूर्णं॥ अथ शुकस्तोत्रां नः॥

श्रीगणेशाय नमः॥ अथ शनैश्चरकवचचारे नः॥ नै अस्य श्रीशनैश्चरकवचस्तोत्रमंत्रस्यैक
 स्य पञ्चभिः अनुबुध्दः शनैश्चरो देवता शनैश्चर मशार्धं अर्थं जपे विनियोगः॥ अथ चाने॥
 कृष्णं वरधरे देव दि मुजो गन्धमं स्थितं॥ सर्व पीडु हरं नृणां व्यापेद्रुह गणेत मे॥ शनैश्च
 रः शिरो रते मुखे नक्तार्तिताशनः॥ कण्ठे कृष्णं वरधरे नेत्रे सर्व प्रपेकरः॥ कृष्णं गो नशि
 कारं दो कंठं मे शिखि वि कंठं नृत्॥ मुजो मे सुमुर्ति पातु हस्तौ नीलोत्पलप्रतः॥ पातु मे हृदयं कृष्ण
 कुदिशं चोक्ता दूरस्थथा॥ कटिं मे वि कटः पातु दुर्ग मे घोर रूपवान्॥ जानु नी पातु दीर्घो मे जेष्ठे
 मे मंगल प्रदं गुल्फे गुरु करः पातु पादौ मे मंगुलं च पादकः॥ सर्वो एष पि मम गानि पातु नास्क
 रने रनः॥ यद्दं कवचं दिव्यं सर्व पीडु हरं नृणां॥ पति श्रद्धा पुक्तः सर्वो कामा न्प्राप्नुयात्॥
 इति शनैश्चरकवचसंपूर्णं॥ अथ स्तोत्रां नः॥ नै अस्य श्रीशनैश्चरस्तोत्रमंत्रस्यैक स्य पञ्चभिः॥

एतदुपनयः सर्वेश्वरस्तोत्रमिदं श्रुतं ॥ रहस्यं सर्वभूतानां श्रुतं प्रीतिकरं परं ॥ यानि संकीर्तये
 नित्यं सर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ तानि श्रुत्वा नामानि कथयामि श्रुतानि च ॥ श्रुतः श्रुतमग्नः श्री
 मानवर्षकृद्द्वैविद्यकृत ॥ तेजोविचिन्तनमयो योगयोगविदांबरः ॥ देवसंज्ञो वनश्रुतो दे
 वनेन शैलानां कविः ॥ नीतिकर्ता महाधी सोविष्ठात्मा लोकपूजितः ॥ श्रुत्वा मात्पोवरधरः श्रीचंद
 समप्रभः ॥ अक्षमालाधरः काव्यस्तोममूर्तिर्धनप्रदः ॥ चतुर्विंशतिनामा विष्णोस्तः शतंतथा ॥ देव
 सास्यविशेषेण पूजां कृत्वा विधानतः ॥ यद्दं पठते स्तोत्रं मार्गवस्य महात्मनः ॥ विषमस्थोऽपि न
 गवान्स्तुतः स्यान्नात्र संशयः ॥ स्तोत्रं न गौदिदमनेकश्रुतप्रदं यो प्रक्यापेते तं मनोजो निप
 तः श्रुत्वा स न ॥ प्राप्नोति नित्यमनुलां श्रियमीप्सितायां नराणां सप्तस्थानान्यसुतं समृद्धं ॥
 इति श्रुत्वा स्तोत्रं संपूर्णं ॥

अथ पुष्टुदः ॥ मेदगतिः शैरिर्देवताशंकी जेनिं शक्तिः ॥ कृत्स्नवर्णमिति कीलकं ॥ मम सकलपी
 उपरिहारो जे विनियोगः ॥ शैने श्रुतं राय अंगुष्ठाभ्यां नमः ॥ मेदगतयेतर्जनीभ्यां नमः ॥ अ
 धोदत्ताय मध्यमाभ्यां नमः ॥ शौराय अनामिकाभ्यां नमः ॥ शुक्यादराय कनिष्ठिकाभ्यां नमः ॥
 ध्यायात्मजाय करतलकरप्रकाभ्यां नमः ॥ शैने श्रुतं राय रुद्रयाय नमः ॥ मेदगतयेस्त्रिंशत्संख्या ॥
 अधोदत्ताय शिरसायैकैष्य शौराय कवचाय हुं ॥ सुक्यादराय नेत्रत्रयायैकैष्य ध्यायात्म
 जाय अस्त्राय परं ॥ भूर्भुवः स्वरो दिग्बन्धः ॥ ध्यानां शान्तिश्च राय सांताय सर्वाभीष्टप्रदायिने ॥
 घादशाम्भुजं नमस्कृत्य ध्यानस्थो नमस्कृत्य च ॥ तत्तत्तन्निस्थिता दोषा सर्वे नश्यन्तु मे प्रभो ॥ सुत
 याच ॥ श्रुत्वा च प्रभव सर्वशनिपीडारं श्रुतं ॥ सनिप्रीतिकरं स्तोत्रं सर्वाभीष्टफलप्रदं ॥ रघुवंश
 लिख्यते राजादशरूपोत्तम ॥ चक्रवर्ती सविज्ञेयः सप्तद्वीपाधिपते ॥ कृतिकां तेशनोपाते देव
 जैज्ञापितो हि सः ॥ रोहिणीं नैरापित्या तु शनिपीडायुक्तं संप्रतः ॥ राजंष्टकं जे देव सुरा सुरनयंकर ॥

द्वादशाब्दं तु दुर्लभं न विद्यति सुदारुणं ॥ देशं च नगरं नामा मप्यभीताश्च संततं ॥ पुन-
 रित्यर्थं लोकां नोपमेयं समागतं ॥ येषु मुक्तस्तोरा ज्ञा मन्त्रिः सह पार्थिवः ॥ आकु-
 तुब्धगदका पारजानपरादिकं ॥ पप्रक्ष प्रयतो राजा वशी कप्रसुरा नृषीन् ॥ समाधा-
 नं किं मन्त्रास्ति पूतमे मुनि सत्तमाः ॥ मधय उवच ॥ शनैश्च रेणुशक देतस्मिन् निन्वे-
 कुतः प्रजा ॥ अथैषो गार्हसाध्यस्तु ब्रह्मशक्ता म्निस्तथा ॥ अथ संवित्प्रमनसा सह सापु-
 र्वजः ॥ समादा ॥ धनुर्दिव्यं दिव्या युधसमन्वितं ॥ दधमारुह्य वेगेन गतो न दधमं दु-
 हंसवर्णं हृषेयुक्तं महाकेतुसमुद्ध्यते ॥ दीपमानमहारत्नविचित्रमुकुटोज्ज्वलः ॥ विभ्राजस-
 तदाकाशे द्वितीय इव जालस्करः ॥ आकर्ण्य पूचापेन संहारा संन्ययो जयेत् ॥ कृति कांतशनि-
 स्थित्या मविश न किल रोहिणी ॥ द्वादशरथं चाग्नेतस्यो स शुक्रो मुखः ॥ सत्वरं संशनिर्दिष्टा

३

त्वया कृतं मम स्तोत्रं पठेदित्थमनयः ॥ यकालं द्विकालं वा पीडा मुंचामि तस्य वै ॥ मृत्युस्थान-
 गतो वापि जन्मस्थानगतोपि वा ॥ यः पुनः शत्रुपापुक्तः शुचिस्त्वात्मा समाहितः ॥ शनैः पत्रैः सम-
 भ्यर्च्य प्रमादोक्तिं मम ॥ माघोदनं तिलैर्मिश्रं दद्यात्लोहं च ददितुं ॥ कृष्णांगं महिषी वस्त्रं मा-
 मुद्दिश्य द्विजोत्तम्ये ॥ मद्धिते तु विशेषेण स्तोत्रेणानेन पूजयेत् ॥ पूजयित्वा जपेत्स्तोत्रं नूत्या चै-
 व कृतं जलं ॥ तस्य पीडा न वै वाहं करिष्यामि कदाचन ॥ गोचरे जन्म मने वा दशास्वतर्दृशा सु-
 च ॥ इत्यमि सततं तस्य पीडा मम न्यग्रहादपि ॥ अनेनैव प्रकारेण पीडा मुक्तं जगदुवेत् ॥ वरदप-
 तुं संप्राप्य राजा दशरथस्तथा ॥ मेने कृतार्थमात्मानं तमस्कृत्य शनैश्चरं ॥ कोणः शनैश्चरो
 मरुच्छापा हृदयं न दत्तः ॥ मार्ते उजस्तथा शौरि पतंगि गृह्णापकः ॥ ब्रह्मण्य कूरु कर्मावनी
 लवस्त्रं जठरघुतिः ॥ द्वादशैतानि नामानि यः पठेत्तु दिने दिने ॥ विषमस्थोपि भवो वां सुप्रीतस्त-

॥

मंदवारेशु चिस्नात्वा मुक्ताहारोत्ति ते द्विपः॥ तद्वर्णः कुसुमैर्मंत्रैरभ्यर्च्य द्विजसत्तमः॥ पूजयित्वा
 न्नपानाद्यैः स्तोत्रं यः प्रपठतः पठेत्॥ पुत्रकामो लभेत्पुत्रं धनकामो लभेद्भूतः॥ राज्यकामो लभे
 द्राज्यं जयाधी चित्रपद्मे तः॥ आयुःकामो लभेद्दुःखं श्रीकामः शिष्यमाप्नुयात्॥ यद्यदिच्छति तत्स
 र्वं लभेत्तैस्तैः सादतः॥ शनैश्च शोभता भोगे प्रयाया न प्रक्तवत्सलः॥ चित्तात्यस्य कमारु
 समाप्नोति तस्य शपः॥ शतिना सोऽप्यनुज्ञातः स्वस्थानमगमन्त्पः॥ स्वस्थानं सततं ग
 गत्वा प्राप्नुकामो लभेत्तदा॥ इदं स्तोत्रं दशरथः प्रमत्तः श्रुत्वा मानसः॥ सर्वग्रहोपशान्तिः
 पठेन्नक्तः सुखी भवेत्॥ इति स्तोत्रं दशरथः एकशीखंडे दशरथः प्रोक्तं शनैश्च शोभता भोगे प्रयाया न प्रक्तवत्सलः॥
 अथ राहुकवचारः॥ अस्य श्रीराहुकवच स्तोत्रं प्रपठ्य चंद्रमणिः राहुदेवता अनुपुंडः
 सर्वाङ्गीर्य सिध्यर्थं जपेत्त्रिंशत्॥ के प्रणमामि सदा राहुं सर्पकारं किरीटिनं॥ सैहिकैर्धनैः
 रत्नास्यैः नक्तानामप्रपेदं॥ नीलांबरः शिरःपतुललाटलोकवैदितः॥ चतुर्वीपातु मे राहुः श्रोत्रे ५

मुरासुरमपंकरं॥ हसित्वा तं प्रयात्सौरिरिदं वचनमब्रवीत्॥ शनिरुवचा चौरुषं तव राज्ञे
 इव रंरिपु मपंकरं॥ देवा सुरमनुष्याश्च सिद्धविद्याधरो रगः॥ मया वलोकितं ताराजं न्स
 नाशय जेतिते॥ तुष्ठा हंतव राज्ञे द्रुतपसा पौरुषेण च॥ वरं वृणीष्व दास्यामि खेधयारद्युनदना
 दशरथ उवाच॥ प्रसादं कुरु मे सौरे वरा हंतव स्मितः॥ अथ प्रशुति मे सौरे कीडाकापीन
 व स्पष्टितः॥ रोहिणीं नेदयित्वा तु नगं तव्यं तपाशने॥ सरितः सागराया वक्ता वचं द्रुक् मे
 दिनी॥ द्वादशाब्दे तु दुर्मिदं कुरु विन्त न विषति॥ याचितं तु मया सौरे नान्यमिच्छामि ते वरा॥
 एवं प्रसूति सुप्रोतो वरं प्राप्नु शाश्वतं॥ प्राप्ता मोक्षं वरो राजा कृतकृत् सोऽब्रवीत्तदा॥ इमं वरं तु
 मंशाय हवरो मासपार्थिवः॥ रथो पश्चिधनुः स्थाप्य भूत्या चैव कृतं जालेण॥ ध्यात्वा सर
 स्वतीं देवीं गणनाथं विनायकं॥ राजा दशरथः स्तोत्रं सौरे रिदं प्रयाकरोत्॥ दशरथ उवाच॥ नमः
 कृष्णाय नीलाय शिखिकंठ ति नाय च॥ तमो नीलमपूर्या पनीलोत्पलति नाय च॥ नमो निर्मो

सदेहापदीर्घरमञ्जरायच॥ नमो विशालनेत्रापशब्दादरधरायच॥ नमः पौरुषगत्रायच
 लरूपायतेनमः॥ नमो नित्यसुधातीयश्चरुसायनमो नमः॥ नमो दीर्घोपशब्कायनमो
 कायतेनमः॥ नमो दीरापरीयप्रप्रीषणापकरालिने॥ नमस्तैसर्वेनक्षायवलीमुखनमोस्ते॥
 सूर्यपुत्रममस्तुभास्करेभयदायिने॥ नमः कालाग्निरूपायकृतायनमो नमः॥ नमो मेद
 दगतेतुभ्यंनिस्युहायनमो नमः॥ नमो सातानदेहायनित्ययोगरतायच॥ नमो हृदयेनमस्तुभ्यं
 कश्यपात्मजसूनवे॥ तुष्टोददासिराज्यवेनुज्ञाहरसितक्षीणात्॥ देवासुरमनुष्याश्चसिद्ध
 विद्याधरोरगाः॥ त्वयावल्लोताः सर्वे व्येयमाशुव्रजंतिसे॥ प्रलेशक्रादयश्चैवमनपः सप्त
 तारकाः॥ राज्ञ्यभूषापतंतीह तवदृष्टयलोकिता॥ त्वयावल्लोकितास्तेपिनाशंयांति समूल
 तः॥ रुवेस्तु तस्तुसौरिगिराजो महाबलः॥ अव्ययीशनिर्वीक्यं हृदयरोमोभास्करिः॥ श
 निरुवाच॥ श्रीतोस्मितवराजैः स्तोत्रेणानेनसुव्रत॥ अदपतुवरं तुभ्यं श्रीतोहं तुददामिते॥

मेघशिरीरवाद्यानाशि कामेकरालास्यः शूलपाणिर्मुखंममाजिबकुमेसंहिकासूनुः कंठमे
 कठिनांगकः॥ नृजंगेशो भुजौपातुतुरुमे सुरपूजितः॥ स्वर्गो नृजीनुनीपातु जंघेमेपातुजाद्वयः॥
 गल्फौ ग्नहाधिपः पातुपादौ मे मीषणाकृतिः॥ सर्वाण्यंगानि मेपातुनीलचंद्ररूपितः॥ राहारेदेक
 वचमीप्सितवस्तुदं यो मत्स्यापठ सनुदिनं निप्रतः शविः सन्॥ प्राप्नोति कीर्तिमनुलां प्रियमद्वि
 मापुरारोग्यमापविज्रपंचसतप्रसादात्॥ इति राहुकवचं संपूर्णं॥ अथ स्तुत्रारंभः॥ अस्मभ्यं
 राहुस्तुत्रमंत्रस्य॥ कामदेवः सविराहुर्देवता अनुसुपुंदः राहुप्रसादसिध्यर्थे प्रविनियोगः॥ कश्यप
 पठकाच॥ शंखं तु मुनयो दिव्या राहुप्रीतिकरं स्तवं॥ सर्वरोगप्रशमनं विवर्द्धति हरं परं॥ सर्वसंपत्क
 रं चैव गच्छं स्तोत्रमनुत्तमं॥ अथ वक्ष्यामि सायधानमनुत्तमं॥ राहुः सूर्यरिपुश्चैव विषज्वालाव
 ताननः॥ सुधांशुवैरिः शपात्मा विष्णुचक्रहरो वली॥ नृजंगेशस्तीक्ष्णदंष्ट्रः क्रूरकर्मग्नहाधिपः॥
 घादशैतानि नामानि नित्यं योगीयतः पठेत्॥ जप्रातस्तृतिमां चैव सी सज्ञा मापसंस्थिता॥ नीलगंधा

४

दत्तैः पुष्पैर्भक्त्या संपूज्यते कथं ॥ वन्ति मंडलमानी पदूर्वाब्जा ज्वाहृतिः क्रमात् ॥ तन्मंत्रेणैव जुहुयाद्वा
 र्चयेत्कोत्तरं शतं ॥ हुत्वा च दक्षिणं प्राथम्येन हुत्वा पेवं ॥ राहोः करालं वदनं रविचंद्र प्रपंकरं ॥ तमो
 रूपनमस्तु भ्यं प्रशादं कुरु स धीरा ॥ संप्राप्येवं ग्रहे शान्तं प्रपतः प्रपतः पठेत् ॥ राहुः प्रीतमनास्तस्मिन्
 स्थानगतोपि वा ॥ विषं न्न जनिता प्रीतिमहारागेण स्तुतिं तं ॥ सर्वकामानमवाप्नोति न भराभ्यमु
 पेति च ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा स्तोत्रेणानेन सुव्रत ॥ स्तुत्यां ग्रहे शंखभाजं सर्वकामानवाप्नुया
 त् ॥ येन पठंत्यनुदिनं सुवराजमेनं राहोः प्रसन्नबहुरपाविजितेन्द्रियास्तैः ॥ आयुर्वशां सिसर्कलां
 श्रमनोरथापीनपापुवंति विषमाश्च ग्रहाः प्रसन्न ॥ इति राहुस्तोत्रं संपूर्णं ॥ अथ केतुकवचा
 रं प्रः ॥ अस्य श्रीकेतुस्तोत्रं मंत्रस्त्रिपदे वद मे विः अनुष्टुप् ॥ केतुर्देवता सर्वकामैः सिध्यर्थे जपे
 यितव्यो गः ॥ अथ व्यानं ॥ केतुं करालवदनं चित्रवर्णं किरीटिनं ॥ प्रणमामि सदा देवं ध्वजाकारं
 ग्रहे स्वरं ॥ चित्रवर्णः शिरःपातु फलं मे धूम्रवर्णकः ॥ पातु नेत्रे पिण्डलाक्षः श्रुती मे रक्तलोचनः ॥ ॥ ॥

५

ध्वाणं पातु सुवर्णं श्रीचुवकं सिंहिकासुतः ॥ पातु कंच मे केतुः स्कंधौ पातु ग्रहाधिपः ॥ वाह पातु सु
 रश्रेष्ठः कुक्षिं पातु महोरगः ॥ सिंहसनः कटिं पातु मध्यं पातु महासुरः ॥ दुस्त पातु महाशौर्को जानु
 नीती वक्रोपनः ॥ पातु पादौ च मे क्रूरः सर्वगं न पीडकः ॥ यद्दं कवचं दिव्यं सर्वरोगविनाशकं ॥
 सर्वशत्रुविनाशं च धारये विजयी भवेत् ॥ इति श्रीब्रह्मांडपुराणे त्रिपदे वद सूर्यसंवादे केतुकव
 चं संपूर्णं ॥ अथ स्तोत्रारं प्रः ॥ अस्य श्रीकेतुस्तोत्रं मंत्रस्त्रिपदे वद मे विः अनुष्टुप् ॥ केतुर्देवता ॥

७

इति

मद्यग्रहसोमाली

95

+

2292